

Mod Himlen!

(Oversat af Dieffenbach).

Med Jubel værten stiger
Opad mod Himlen blå;
Opad mod Lyset hvir
De Markens Blomster smaa.

Opad send og din Længsel
Opad til evigt Lys!
Der glemmes al den Trængsel
Som her dig plaget' us.

Opad dit Blik Lu rette,
Stevn saa kun lige frem
I Fryd hvad eller Smerte
Til evigt Himmel-Hjem!

(„Luth. Sendeb.“)

Kirken paa Landet. . .

Ved sidste afholdte Sommerkursus holdt Professor Weswig Foredrag om „The Rural Church“. I dette Foredrag gav han en Del Oplysninger, der for de fleste Tilhøreres vedkommende var nye og overraskende. De fleste af os, skriver „Lutheraneren“, havde ingen Anelse om, at der i Forbindelse med Kirken paa Landet skulde være noget Problem, der krævede Løsning. Men at saa er Tilfældet, lader sig nok i Lys af Kjendsgjerninger, ikke længere negte. Sagen er: „The Rural Church“ holder paa at dø i dette Land.

Indtil denne Dag har vi nok ikke mærket stort til denne Oplysningsproces; den har endnu ikke ruffet os helt ned paa Livet; men at den er i Anmarsch, tør vi ikke negte, og derfor er det nødvendigt, at vi holder os vaagne.

Der er allerede nu uunskjendelige Tegn paa, at Faren er nærmere end mange tror. Fra gamle Settlementer klages over, at Folk flytter ud, og Kvækerne tyndes, til Skade for det kristelige og kirkelige Arbejde paa Stedet. Og fra de nye Strøg kommer Klage over, at Folk spredes sig saa altfor meget; de samler sig ikke i norske Kolonier, som Tilfældet var i gamle Dage; og det bliver mere og mere vanskeligt at organisere Menigheder, bygge Kirker og saa det kristelige Arbejde sat igang. Skal denne Udslutningsproces saa Lov at vedblive, vil det ikke blive længe, før „The Rural Church“ bliver at-

tuel blandt os norske Amerikanere.

I denne Forbindelse kan det maa- ste være af Interesse at faa lidt Rede paa Tilstanden og Erfaringen i andre Kirkesamfund. Her er man ikke længere i Tvil om, at der eksisterer et Problem, og at dette kræver sin Løsning. Vi behøver ikke her at samle os frem, men har konkrete Kjendsgjerninger at holde os til. „The Commission of Church and Country Life“, med den bekendte Gifford Pinchot som Formand, har i en længere Narraekke foretaget systematisk Undersøgelse over hele Landet og har fra Tid til anden offentliggjort de vandne Resultater. Saa sent som 27de November 1915 udsendte denne Kommission en Mundskrift til Landets Presse, hvori Oplysninger meddeles, der er egnet til at aabne Øine paa den mest skeptiske. De Tal og Kjendsgjerninger, som her rapporteres, gjælder i første Række Staten Ohio, hvor en grundig Undersøgelse netop er blevet afsluttet, men er ifølge Kommissionens Overbevisning anvendelig paa de fleste Steder i Unionens Stater. Og skulde nogen mene, at det umuligt kan staa saa galt til i de vestlige Stater, hvor den lutheriske Kirke har sat sig fast, saa bør vi erindre, at Ohio har en stærk lutherisk Befolkning, og hvad der er hædt i Ohio, vil med Tiden komme til at hænde i Wisconsin, Minnesota, Iowa og Dakotaerne.

Følgende Kjendsgjerninger rapporteres:

En af hver ni Menigheder i de sidste forløbne Aar har lukket sine Døre; kun en Trediedel af Landsmenighederne rapporterer Vert' to Trediedele staar stille, eller holder paa at dø. 83 Procent har mindre end 100 Medlemmer; 21 Procent har mindre end 25; 27 Procent har fra 25 til 50; 34 Procent fra 50 til 100. Kun 6 Procent af Menighederne har hver sin Prest, mens 26 Procent maa dele Presten med en anden Menighed; 23 Procent faar kun en Trediedel af en Prests Betjening; 27 Procent faar en Fjerdedel, 14 Procent en Femtedel, og 6 Procent blot en Sjetteedel. — En stor Del af Landspresterne faar saa ontrent en almindelig Dagarbejders Løn. Mindre end 40 Procent af den landlige

Befolkningen tilhører Kirken.

Saaadan er Stillingen i Ohio, og saadan vil den blive i de vestlige Stater, deriom intet bliver gjort, for at forbedre Forholdene.

Den nævnte Kommission har ikke ladet sig nøie med at samle statistiske Opgaver. Den har ogsaa formuleret en Plan til Forbedring af landlige Forholde, saa Kristeligheden til at slutte fra Landet til Byen ikke længer skulde blive saa sterkt. Vi fæstter os ved følgende:

Bedre Veie, bedre Farming fremmet ved Hjælp af Undervisningskurser ledet af Lærere fra Agerbrugsskoler; mere Rekreation, bedre Skoler, en halv Fridag paa Lørdag for Farmarbejdere, Gymnastik, Helligholdelse af kirkelige og nationale Helligdage osv.

Og saa kommer det, som kanske mer end noget andet vil interessere os: Samarbejde mellem de forskellige Prester og Menigheder i en og samme Kommune; nemlig Sammenslutning af smaa Menigheder paa et og samme Sted, uden Hensyn til Vedfærdighed. I saadanne Tilfælde skulde da saa meget som mulig den Regel besværes, at de Sterke sluger de Svage.

Har dette nogen Betydning for os? Lad os tænke os lidt om. Der er i dette Land to Kirkesamfund, der har udviklet Evne til at drive virksomt og frugtbringende Arbejde paa Landet, og det er den lutheriske og den katolske Kirke. For den norsk-lutheriske Kirkes Vedkommende kan det vist siges uden Modsigelse, at den trives bedst paa Landet. I Byerne lider den ofte uslyre Tab forarsaget ved Konkurrence. Den lutheriske Kirke har ikke let for at gaa paa Akkord. Den Mand, som drev Luther til at erklære: „Her staar jeg, jeg kan ikke anderledes“, lever endnu i den lutheriske Kirke. Indiferentismens Mand er sterkt i Byerne. Det bliver mere og mere vanskeligt at give Byerne tilstrækkelig Undervisning. Deraf følger udvandet Vedfærdighed. Mandede Egteskaber griber forlyttende ind; svæmeriske Ander sætter Sindene i Oprør. Og saa maa vi ikke glemme det evindelige Tog efter den alsmægtige Dollar, der er mere fremtrædende i By end paa Land.

Den lutheriske Kirke har sin Styrke paa Landet, og vil vedblive at have det. Naar nu den Tid kommer, at man for Alvor vil søge at iverksætte den paatænkte Sammenslutning af Landsmenigheder, og det viser sig, at den lutheriske Kirke har Overtaget i et overveiende Flertal, af Kommuner i de vestlige Stater, hvad skal vi saa gjøre? Er vi færdige til at optage det Missionsarbejde, som her lægges for vor Dør? Tager vi allerede nu sigte paa en saadan Mulighed under Uddannelsen af vore Prester?

Her i Amerika har den lutheriske Kirke den allerbedste Udsigt til at erobre Landet i alleregentligste Forstand — blive den store og sterke „Rural Church.“ Vi har intet imod at man forbedrer de landlige Forhold, ja de bliver mere levedygtige. Vi vil støtte Arbejdet ved at tilskynde og opmuntre vore lutheriske Farmere til at holde fast ved sin Odelsret og blive fiddende paa Landet. Vi tager ikke Landet i Besiddelse ved at flække os til Byerne. Kirken paa Landet har i Pionertiden båret den samlede og løftende Magt. Den kan blive det fremdeles og i endnu større Udstrækning, om vi ret forstaar at tyde Tidens Tegn.

Vor Overbevisning er, at vore norsk-lutheriske Kirkesamfund vil faa med „The Rural Church Problem“ at gjøre i en ganske nær Fremtid. Det er at haabe, at vi inden den Tid vil have bilagt alle indre Stridigheder og kan saa tage fat paa de nye Opgaver med forenede Kræfter.

(„Scandinaven“).

Dr. Luthers egen Beretning om, hvorledes han forud kom til at belynde paa Kirkens Reformation.

(Fra „Lutherisk Sendebud.“)

Allerede længe før Luther, indsaar mange tydeligt, at Kirken ved Raven var geraadet i en usigelig strækkelig Forsald, og at Kirken trængte til en grundig Reformation, baade hvad dens Hoved som Lemmer angik.

Mange Konger og Fyrster, mange lærde Mænd og hele store Kirkeforsamlinger forsøgte ogsaa paa at tilvejebringe Reformation i Kirken. Men alle deres Forsøg var ganske

havde grebet om sig i Lære og Liv havde grebet om sig i Lære og Liv blev meget mere kun bestandig alt større, indtil endeligt Luther optraadte.

Spøraf kom det?

Sædvanligt antager man, at det kom deraf, at Luther af Naturen var en exempellyst modig Mand, der ikke var bange for noget Menneske, og hvem ingen Fare eller nogen nok saa store Vanskeligheder skræmte tilbage. Dertil var han jo en grundlærd Mand, et skarpt Hode og saa veltalende, at ingen heri er bleven hans Ligemand. Og jaaledes var det da ikke saa underligt, at han ilde fra Seier til Seier og opnaaede det Maal, han bestandig holdt sig for, nemlig Kirkens Reformation.

Men dette er helt igjennem en forkjert Forestilling.

Da Luther i 1517 offentlig, uden selv at ane, at det skulde blive det første Skridt til Kirkens Reformation, opslod sine 95 Theser imod det pavelige Afsladsvæsen, da havde han intet mindre end et ham medfødt fræidig Mod dertil. Meget mere besandt hans Hjerte og Samvittighed sig i stor Angst, Uro og Frygt for, at han skulde komme til at gjøre noget galt. Saa langt ifra, at han den Gang allerede skulde have haft en klar Indsigt i Pavedømmets Verderftgærlighed, har han meget mere paa sin Tid endnu en stor Sky i sit Hjerte for Pavens almindelige anerkendte, uantastelige Majestæt. Bistnok stod han allerede dengang i en fast Tro paa den hellige Skrift som Guds Ord, og paa Kristus som statsfæls Synderes Frelser; men i mange Lærepunkter manglede det ham til den Tid endnu Klarhed. Selv hvad den pavelige Afslad egentlig førte med sig, havde han endnu ikke fuldt ud erkjendt. Men saa langt ifra, at man derover skulde tage Anstød, viser alt dette meget mere, at Luther ikke af Naturen var skicket til at reformere, men at Gud selv, da Serrens Tid dertil var kommen, først ved sin Helligaand lidt efter lidt dannede ham til en Reformator.

Naar Gud vil udrette noget stort, da tager han altid Mand dertil, som slet ikke er skicket dertil og fører saa alt til en herlig Udgang. Saa ser enhver: Det har ikke Mennesker, det har Herren selv udrettet, og Gud erhoder da ogsaa den ham alene tilkommende Ære.

Dog høre vi Luther selv tale derom!

Da han i Aaret 1538 atter lod trykke sine Theser imod det pavelige Afsladsvæsen, var han cengigtelig for, at mange vilde tage Anstød deraf, fordi Luther deri endnu gav Pa-

vedømmet for mange Indrømmelser. Derfor spiede han en ny Fortale til, i hvilken han paapegte, i hvilken Kamp og i hvilken Samvittighedsnød han dengang endnu havde befundet sig, og hvorledes Gud først lidt efter lidt havde bragt ham til fuld Erkjendelse og ligejom med uimodstaaelig Magt havde trukket ham ind i Reformationsverket. Denne Fortale er et højt mærkeværdigt Aktstykke til Fortaaelse af Reformationens Historie. Vi meddele derfor følgende deraf og beder vore Læsere med Opmerksomhed at læse og gjennemstudere samme.

Luther skriver nemlig følgende, hvori han først beskriver, hvorledes han i Begyndelsen var tilmode:

„Ene og uforfjortig kom jeg ind i denne Vjære, og saasom jeg ikke kunde vige tilbage, indrømmede jeg Paven i mange og vigtige Artikler ikke blot meget, men tilbad ham og, saa villigt og for fuldt Alvor.

Thi hvo var jeg stakkels foragtede Broder paa sin Tid, jeg, som mere signede et Lig, end et Menneske, og jeg skulde sætte mig op imod Pavens Majestæt, for hvilken ikke blot Kongerne paa Jorden og den ganske Verden, men endog Himlen og Helvede (at jeg saa skal udtrykke mig) forfærdedes, og efter hvis Vilje alle maatte rette sig.

Saad og hvorledes mit Hjerte hint første og andet Aar led og adstod og i hvilken Erbødighed, der ikke var falsk eller opdigtet, men en virkelig, ja, jeg kunde sige, i hvilken ren Fortvivelse jeg dengang svævede, at, derom vide hine sære Mander lidt, hvilke nu siden med stor Sovnmod og Dærsegenhed angribe Pavens Majestæt. Og det, ihvorvel de med al sin Kunst ikke vilde have formaact at frumme et Saar paa Paven, om ikke Kristus ved mig, hans svage og uærdige Redskab, allerede havde tilføjet ham et uheldbædeligt Saar. Alligevel fik de Vren og Rosen derfor, som om det var dem, der havde udrættet det, hvad jeg gjerne skulde unde dem.

Men jeg, paa hvem alle saa, og hvem alle lod i Stikken, var ikke saa glad og ei saa vis i min Sag. Thi meget af det, jeg nu, Gud ske Lov, ved, vidste jeg ikke dengang; ja, jeg forstod ikke, hvad Afsladen var, ligejom alle Papister tilfammen med hverandre indtøt vidste derom; blot for Skins og Banes Skuld blev den holdt høit og i Ære.

Derfor disputerer jeg heller ikke derom, fordi jeg var af den Mening, at jeg vilde forlæste den; men fordi jeg ganske vist indsaa, hvad Kraft den kunde have, vilde jeg gjerne have lært det af andre.

Og saasom de døde eller stumme

Mestre, det er, Theologernes eller Juristernes Væger, ikke tilstræffelig kunde underrette mig derom, begjærer jeg at søge Raad hos de levende og at høre derom Guds Kiøste selv, paa det at, om der fandtes fromme Mennesker, ophyste ved den Helligaand, disse kunde forbarme sig over mig og ikke alene mig, men den ganske Kristenhed tilgode kunde give ret sikker Besked om Afsladen.

Da viste der sig at være mange fromme Mænd, som fandt stort Behag i mine Propositioner og tænkte meget derom. Men det var mig umuligt, at jeg skulde have kunnet ane og erkjende disse for Kirkens Ledere, udrustede med den Helligaand, saa aldeles saa jeg op til Paven, Kardinalerne, Biskopperne, Theologerne, Juristerne, Munkene og Presterne alene; derfor ventede jeg paa Manden, thi jeg havde, saa at sige, ja begjærkelig slugt og indjaget deres Lære, at jeg Dag og Nat spekulered derover og ei sølte, enten jeg sov eller var vaagen.

Og da jeg havde overvundet alle Argumenter (som saa mig i veien) gjendrevne af mig ved den hellige Skrift, kunde jeg tilslut ved Kristi Naade med Nød og neppe efter megen Angst, Møje og Arbejde overvinde dette ene, nemlig at man skulde rette sig efter Kirken. Thi jeg ansaa med langt større Alvor og dybere Erbødighed (thi det kom fra Hjertet) Pavens Kirke for at være til at maatte forsøge og afvente den rette Kirke, end disse skammelige yderste Nød.

bespottelige Forfalskere som nu roje Pavens Kirke høit, imod mig.

Da som jeg havde foragtet Paven, jaaledes som de nu foragte ham, der dog priiste ham høit i Ord, vilde jeg have sværet i Frygt for, at Jorden i den samme Time vilde have opladt sig og levende opslugt mig, ligejom Nora og hans Vande.

Men for atter at komme tilbage til Sagen, da jeg jaaledes opbejede Kirkens og den Helligaands Sentens og Dom, se, da blev jeg uventet paabudt, at jeg skulde holde inde og tie med alle Ting, idet man kun paabe-raabte sig Afsladens Brug og Skik. Da jeg hørte Kirkens Raad, hvilket billiget det bør enhver skrive at ære og høiagte), forfærdedes jeg og tilbød mig at vige, tilfagde ogsaa Kardinal Cajetanus i Augsburg, Anno 1518, at ville tie, men bad ham dog ved Siden i al Ydmyghed, at han skulde befale mine Modstandere at holde inde med sit Skrig og forholde sig stille; han afilog mig ikke blot dette, men trued mig med, at han, om jeg ikke vilde tilbagefalde vilde fordømme alt, hvad jeg nogen- sinde havde fremført som Lære.

Nu havde jeg allerede undervist i Katekismen jaaledes, at mange Mennesker havde forbedret sig, og jeg vidste vel, at jeg ikke turde finde mig i, at denne skulde fordømmes, uden at jeg derped fornegtede Kirken. Saaledes blev jeg tvungen til at maatte forsøge og afvente den rette Kirke, end disse skammelige yderste Nød.

Abonner paa

“Pacific Herald”

Koster bare 75c pr. Aar.

“Herald” udkommer hver Uge og bringer dig opbyggelig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.

Støt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.

Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:

Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for “Pacific Herald” fra

Navn

Adresse

Gammel Ny Abonnent.

Årbødigst,

Navn.....

Lidt til det fjerde Bud.

George Washington, vort Lands første President og mest anseede Borger, døde Mar 1799, havde besluttet sig til at blive Sjømand. Det Skib, paa hvilket der var blit lovet ham Plads, laa ankret ligeoverfor hans Forældres Hus. Alt var beredt; en liden Vaad laa ved Stranden for at afhente ham, og hans Tøi var allerede fent ombord. Der stod blot tilbage for ham endnu at byde sin Moder Farvel. Da saa han de bende Taarer strømme ned ad hendes Kinder, og omendeffiont hun intet bestemt Forbud havde nedlaagt, følte han dog i dette Øieblik, at hun, naar han var borte, maaske aldrig mere vilde føle sig glad uden at sige hende noget derom, vendte han sig med en hurtig Beslutning til Hænderen med de Ord: Gaa og bed dem bringe min Kuffert tilbage; jeg vil ikke gaa og bringe Sorg over min Moders Hjerte. —

Denne saa ham længe og forundret ind i Ansigtet og udbrød saa: „George Gud har forjættet at velsigne de Børn der hædrer sine Forældre. Jeg ved, han vil velsigne dig.“

Adskillte Blæder slukker. Samlede blusser. . .

En Gouvernør over Surinam spurte sine kristne Negre, hvoror

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre B'4

Drag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse Linier

J. F. Visell Co.

114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

PARKLAND MERCANTILE COMPANY

W. J. Freeborn, Prop.

Dealers in Gen'l Merchandise Give us a chance. We are here to satisfy our customers.

Prøv os. Vi gjør vort bedste i at tilfredsstille vore Kunder.

de netop vilde bede sammen; enhver kunde je gjøre det for sig selv alene. Han stod just ved en Skuffe, og en Regerkvinde sagde:

„Kjære Herre! Læg disse Kul hver for sig, og de vil slukne; men hvilken lystig Varme giver de ikke, naar de brænder sammen.“

Velsignelse af at gaa i Kirke.

En gammel Mand mærkede en stor Forandring til det bedre hos sin Søn, siden han begyndte at gaa til Kirken. Faderen havde ikke for Skik at gaa i Kirke; men nu gik han nysgjerrig efter. Han vilde gjerne vide hvad det var, som havde virket saa godt paa hans Søn. De gjennebrøgte Guds Ord og hans hovmodige Hjerte, som hidtil havde stødt paa den udvortes Retfærdighed; nu hørte han sig for der: Korsfærdede i Bod og Tro.

To Mar senere blev han syg og led Presten hente. Paa Prestens Spørgsmaal om, hvor gammel han var, svarede han: „Nun to Mar; thi jeg kan kun regne mit Liv fra den Tid, da jeg lærte at kjende min Frelser Jesus Kristus; de 80 Mar forhen var et Liv i Døden.“

Pastor Harms i Hermannsburg fortæller:

Jeg har kjendt en Mand, som var saa dgi nedtrykt af Næringsløser at han mente, at han var nødt til og saa at arbejde om Søndagen. Han arbejdede nok, men han bad ikke; han mente, at dertil havde han ikke Tid. Det var saa smaat for ham, at han virkelig undertiden maatte hungre og tulle med sin Duktum og sine Børn gaa i pjaltede Klæder, og Sorgenne forlod ham ikke, hverken Nat eller Dag.

Da gjorde jeg den Afkale med ham at han hver Morgen og Aften skulde holde Andagt i sit Hus og ikke arbejde om Søndagen, men gaa i Kirke og høre Guds Ord, og hvad han da kom til at tabe, det vilde jeg erstatte ham.“

Han gik ind paa dette, og da jeg efter et halvt Mars Korsløb spurte ham, hvormeget jeg havde at betale, svarede han med Taarer i Øinene: „Jeg har havt nok, og min Kone og mine Børn ogsaa; vi har kunnet skaffe os hele Klæder, og endda har jeg arbejdet 6 Daler, som jeg før var skyldig.“

En Prest prædikede engang over de Ord:

„Hvad gavner det Meneftet, om han vinder den ganske Verden, men tager Skade paa sin Sjæl?“ Math. 16, 26.

I Løbet af sin Tale kom han bl.

a. til at sige, at mange tager Skade paa sin Sjæl derved, at de er for rundhaandede og gavmilde. Da han nu mærkede, at Tilhørerne spidsede Øren og saa forundrede paa hverandre, som om de vilde sige: „Hvad mon det skal betyde?“ saa gjentog han hine Ord med høitideligt Alvor og forklarede dem saaledes:

„Mange“, sagde han, „besøger Kirken, hører Prædikenen og uddeleer den, naar den er forbi, til høire og venstre. Den første Del af den siger de, er til denne Mand, den sidste Del til denne Kone, hine Formaninger passer paa de og de Personer, og disse Trusler angaar de og de Syndere. Saaledes giver de hele Talen bort og beholder intet af den for sig selv. De gaar udenom Ordet og anvender det kun paa andre, istedetfor at anvende det paa sig selv og sige: „du er Manden!“

Forvar din Fod, naar du gaar til Guds Hus.

Enken Amalie Gales i England Bønnen. Sjelden eller aldrig var hendes Plads ledig i Guds Hus, naar hendes Selbred tillod hende at komme derhen. Voret var aldrig nogen Hindring for hende. Med største Alvor og Opmærksomhed lyttede hun til ethvert Guds Ord, der blev læst eller prædikeret i Herrens Hus. Før hun forlod sin Døtte for at gaa til Kirke, hørte hun hver Gang sine Åner, bad om Guds Velsignelse over Presten og bad om, at ethvert Ord, som skulde prækes, maatte med Kraft trænge ind i hendes og enhver Tilhørers Hjerte. Strax efter Gudstjenesten plejede hun i Almindelighed at gaa hjem og overveie, hvad hun havde hørt, og derpaa atter bede om, at den Helligaands Dag maatte udgydes over den nylig udstrøede Sæd.

„Naar vi gaar til Kirke“, sagde hun, „skal vi ikke blot gaa der hen for at høre Prædikenen, men ogsaa for at bede Gud bevare vort Hjerte, saa vi maa anvende den forkyndte Sandhed til vor Frelse; det maatte være en meget daarlig Prest, af hvis Tale man ikke kunde indfanke i det mindste en liden Brødmule.“

En katolsk Prest i Irland sagde til en Mand, som eiede en Bibel, at han ikke skulde befatte sig med den; thi St. Peter sagde, at det ikke var Ordet, men Ordets Melk, han skulde hige efter. (Petri, 2.)

„Jeg ved det vel, Deres Velsærverdigbed“, svarede Manden; „men for at undgaa den Fare, at Melken skal blive forstøvet, ønsker jeg at have hos mig i Huset den, som giver Melken.“

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., Bøne, billige Børstjer for Rejsende, tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mænd.) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct

Lutheriske Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Addeiling rundt om i Hjemmet, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne faa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Lutherisk Bogmissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskop og sendes mod et ubetydelig Bidrag ved Henvendelse til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

DR. T. F. ROBINSON

Dentist

914-917 National Realty Bldg.

Main 1902 Tacoma, Wash.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Main 7745 Tacoma, Wash.

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Dø "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Luthersk Bogmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Bladet koster
For Aaret\$.75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli vantsat til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tæller omtrent to Uger før Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Fell, som ogsaa kan hændes, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

K. A. Gaard, Parkland, Wash., er nu Kasserer for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til Sam.

Alle Penge, som sendes til Herald, sendes adresseret:

Pacific Herald,
Parkland, Wash.

Send ikke Penge til Redaktøren da det volder Bryderi.

Den brandslidte Familie ..

i Syd Tacoma befinder sig nu under Omstændighederne noksaa bra. Jeg har besøgt Mrs. Mousen paa Hospitalet og kan berette, at hun er i saa god Bedring, at hun kan flytte denne Uge. Mrs. Hansen, Moderen til de Smaa Børn, som blev indebrændt, siger, at hun vil kunne klare sig med den Hjælp hun har faaet. Baade Naboerne og Menighedens Folk og Arbejdere ved N. P. Vanens Verksteder har været rigtig velvillige i deres Bidrag til denne haardt prøvede Familie. Og den Mand, som Mrs. Hansen arbejdede for tilbød sig at betale Begravelsesomkostningerne, saa det var jo en overmaade stor Hjælp.

Mrs. Hansen beder mig om at frembære hendes hjertelige Tak til alle og enhver, som har hjulpet hende i denne Nød og store Sorg og Ulykke.

Giv nu Gud i Raade, at ogsaa denne Tilbragelse maa tjene os alle til Gode og bære vores alles Hjertes

til at søge Frelsen i Jesus Kristus; da vil dette Nyaar, som begyndte saa sørgeligt, blive et vellykket Nyaar for os alle.

D. Sagoes.

Kredsmødet

i Burlington begynder Tirsdag Eftermiddag den 25de Januar, Kl. 2. Alle som agter at være tilstede ved dette Møde og ønsker frit Ophold, bedes melde sig til Stedets Prest inden 22de Januar.

L. Rasmussen.

Fra Vort Virkefelt.

Parkland, Wash.

Omtrent 100 af Parklands og Skolens Ungdom samlede Nyaarsaften i Kirkens Basement for at sige Farvel til det gamle og hilse paa det nye Aar.

Sne og Frost, Sneklækning og Skjæteløbning har været noksaa almindelig omtrent en Uges Tid.

Mrs. Louisa Benthj fra Seattle besøgte barnehjemmet forrige Søndag.

Mr. og Mrs. D. G. Storaasli er har havt Besøg af sin Svigerdatter.

Akademiets Board of Trustees holdt Møde i Begyndelsen af Ugen. Boardets Embedsmænd bestaar nu af de følgende: N. S. Song President, D. J. Ordal Vicepresident, S. A. Stub Sekretar og D. Eger Kasserer. Det femte Medlem af Boardet er B. L. Kirkbo fra Tacoma.

Kvindeforeningen holdt sit Nyaarsmøde forrige Uge. Følgende Embedsmænd valgtes: Mrs. P. T. Larsen President, Mrs. N. S. Song Vicepresident, Mrs. P. S. Bardon Sekretar og Mrs. K. A. Gaard Kasserer.

Ungdomsforeningen holdt sit Nyaarsmøde Søndag Eftermiddag. Valg af Embedsmænd holdtes med følgende resultat: President Amalie Hartad, Sekretar Conrad Gaard, Kasserer Oscar J. Anderson.

Menigheds-skolen begynder igjen næste Mandag efter en tre Ugers Ferie.

Missionsforeningen holdt Møde Søndag Aften. Pastor D. Eger, Synodens Bymissionær i Seattle fortalte om en Del af de Opgaver Bymissionen søger at løse.

Mr. Oscar E. Lee fra Fir besøgte Benner ved Akademiet.

Seattle (Ballard).

Menighedens nyaarsmøde holdtes den fjerde, og det besluttedes at holde den aarlige menighedsfest den 18. Menigheden har besluttet inarest

at opta et offer til indremissionen. Dagens bestemmelse overlodes presten.

Til trustee for 3 aar valgtes: Mikal Nelson. Til sekretar for aaret: A. Howick, kasserer: M. O. Larsen, revisorer: Egtvedt og Heggem. De forhenværende indehavere av disse stillinger bad sig fritagne.

Kassererens regnskaber udviste en for de darlige tider god finansiel status, idet de løbende udgifter var dækket paa nogle saa daler nær, og \$300 har kvindeforeningen betalt paa vor \$1000 "mortgage," ligesom \$80 rente er betalt.

Til repræsentanter ved kredsmødet i Burlington 25de til 27de januar valgtes Lindbog og Gerring, til suppleanter D. J. Larsen og A. Hamneraas. Menigheden anstrængte sig for at faa saadanne delegater, som der var udgjort til kunde tilbringe de fulde tre dage ved kredsmødet, da det er saa uheldig, naar mødet tyndes mod slutten. Gud signe samtalen og jamværet i Burlington menighed.

Søndagsskolen er ikke nogen ideel institution. Der stræves nu i forskjellige stater med nye metoder, som f. eks. Garmetoden, at folkeskolen gir en eller to dage ugentlig en time eller to over til de forskjellige kirker til at undervise sine børn i religion.

Dette skal krediteres børnene som andet skolearbejde, og de børn, som ikke berytter sig herav, maa bli igjen paa folkeskolen og foreta sig et eller andet til at fordrive en tilsvarende tid. Dette er vist et stort fremskridt. Tundlertid bør baade børn og forældre saavel som lærere og prest gjøre sit yderste for at faa saa meget ud av søndagsskolen som muligt, hvor man ikke har det ideelle — menigheds-skolen. Se især til at de smaa lærer leksen, det er jo Guds ord.

Gaver til Josephine Alderdomshjem.

Nettelse for No. 52, Dec. 24., hvor der staar Mrs. Jacobien \$10.00, skulde være Mrs. Jacobien \$10.00. K. T. Trostad skulde være K. T. Trostad en bog æbler.

L. O. Stub, to bøger æbler.

S. Myron, en bog æbler, en bog pærer.

R. P. Leque, en bog æbler.

Theo Satra, to sækker æbler.

R. G. Veito, en daler.

Mr. og Mrs. Boguuld, Kaffe og Klatbrød.

Ole Lelness, tyve Pund Njød.

Mrs. Susana Lelness, en Bog Cookies.

Mrs. Ole Christopherson, en Cake.

Emil Samuelson, en Dals.

B. L. Kirkbo, fem Daler.
Hjertelig Tak.

Oscar Wenberg.

Fir, Wash.

Menigheden holdt sit Nyaarsmøde Torsdag den 6te Januar. Man vi end ikke roie os af nogen usædvanlig Vækt og Fremgang, saa fremgik det dog af de forskjellige Indberetninger, at Resultatet af det forløbne Nyaars Arbejde var opmuntrende. Stadigt og jevnt havde Arbejdet gaaet for sig. De forskjellige Tillidshever blev befat som følger: Trustee paa tre Aar, P. J. Holte; Kasserer, Alex. Johnson; Sekretar, J. Jverson; Kirkesanger, Edw. Danielson; Medlem af Skolekommissionen, P. Hanseth; Organist, Mrs. S. Jverson; Kirketjener, P. Hanseth. Som Delegater til Kredsmødet i Burlington valgtes E. C. Thompson og Christ Olson; Suppleanter er: Lars Danielson og John Maa.

Menigheden har enstemmig besluttet at indbyde Ungdoms- og Sangerforbundet til at holde sit næste Møde her. Dette store Stevne blir antagelig i Juni Maaned. Samtidig blir der Indvielse af den nye Kirke som da ventes at være fuldt færdig.

Kasserer A. Johnson oplyste ved Nyaarsmødet, at Donvoluthystemet, som var benyttet sidste Aar til Indsamling af Menighedens løbende Udgifter, havde bragt over Forventning gode Resultater. Flere havde ydet til Menigheden end nogeninde før. Menigheden havde været istand til at møde sine Forpligtelser regelmæssig, og der var et behydeligt Overskud i Kassen. Samme Indsamlingsmetode skal besørges iaar.

Kvinderne skuldes Tak for omkæmsom Bevertning med Mad og Drikke under Nyaarsmødet. Det var til stor Hjælp baade for Taalmodigheden og Gennemret, da det tog flere Timer at komme gennem de mange og vigtige Forhandlinger.

Ungdomsmøde Søndag Aften den 16de dennes. Presten holder Foredrag om den nu meget omtalte By Saloniki. Særlig blir den første kristne Menighed der fremhævet.

Mt. Vernon, Wash.

Menighedens Nyaarsmøde finder Sted Torsdag den 20de Januar, Kl. 2:30 Eftermiddag. Alle Hjemmeberettede anmodes om at møde frem, da flere vigtige Sager kommer op til Afgjørelse.

Dødsfald. Mary Isabella Peterson, Mrs. Mary Petersons eneste Datter, afgik ved Døden Onsdag den 5te Januar efter et kort Sygeleie.

Sjabella var født den 26de Oktober 1904 og blev saaledes bare 11 Aar gammel. Den lille Pige var et meget effsværdigt Barn. Alle holdt af hende, og hun var sin Mors Glæde. Indtil det sidste var hun med i Undervisningen i vor Søndagskole. Som ventelig var Datterens Vortgang et tungt Slag for den stakkels, allerede haardt prøvede Moder, men hun har faaet Raade af Gud til at tage ogsaa denne Tilfællelse paa en kristelig og forstandig Maade. Begravelsen fandt Sted fra Huset under stor Deltagelse Fredag den 7de dennes.

Willtown, Wash.

Marsmødet for Menigheden blev holdt Onsdag den 5te Januar. Gjennem det svaundne Aar var der foretaget mange Forbedringer til at forfjerne Kirkeens Omgivelser. Kasseren kunde rapportere, at efter alle Udgifter for sidste Aar var befalet, saa var der endda adskillige Penge i Kassen. De forskjellige Tilidsposter befattes som følger: Kasserer, Arne Evenson; Sekretær, Paul Paulson; Trustee for tre Aar, Ole Saugen; Kirkesanger og Bestyrer for Søndagskolen, M. P. Jmislund; Organist, Miss Christine Sammingen; Kirketjener, M. P. Jmislund; Komite for nye Medlemmer: Ole Vuli, German Hall og Arne Evenson; Delegerer til Kreds-mødet i Burlington: M. Robertson og A. Evenson; til Suppleanter valgtes Kasanus Hall og German Hall. Albert Gundersen og Tomas Vuli optoges i Menigheden.

Ungdomsforeningen møder Onsdag

den 26de dennes hos Mrs. Saugen.

Winlock, Wash.

Gudstjeneste Søndag Kl. 10.30 Form.

Vest Tacoma.

Gudstjeneste i Immanuel Luth. Kapel, No. 11de og Stevens Street Søndag Kl. 3.30 Efterm.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i den Lutheriske Kirke paa Warner og 62de Street Søndag Kl. 7.30 Aften.

Konfirmanterne møder Fredag Kl. 3 Efterm.

Kvindeforeningen møder Torsdag (20de Januar) hos Mrs. B. Moeblad, 6009 Warner Street.

Gaver til Banehjemmet i Parkland.

Mrs. Fischer, Everett, Wash., 1 Trøje, 2 Suer. Mrs. Malene Suren, C. Stanwood, Wash., 2 Par Uldstrømper, 1 Par Vanter. Mrs. M. Madjen, Santa Barbara, Cal., 12 Lommeørklæder, 4 Duff Cap, 2 Duffer, 1 Par Sko, 1 god Kjøle og nogle brugte Klæder. Mrs. S. A. Pakke, Belvidere, Minn., 1 Par Vanter. Mrs. A. Wilson, Puallup, Wash., 2 Duffer, 2 Lommeørklæder, 2 1/2 Yard Vaand, 1 Pakke Candy. Mrs. Ole Brenden, Mt. Vernon, Wash., 1 godt Uldtæppe, Wood Workers Charity Association, 5 Pund Balsodder, 10 Pund Candy, 1 Kasse Apfelsiner, 1 Trøje. D. D. Norflog, Bird Island, Minn.,

\$1.00 til Ellen Carlson, Jonas Eskeland \$1.00. Lawrence Girls Sewing Circle, Lawrence, Wash., 1 Uldtæppe, 18 Guttertrøjer, 1 Dres. Mrs. D. J. Roe, Silverton, Oregon 2 Par Strømper, 2 Lommeørklæder, 1 Sæt Undertøj. Ubenævnt 15 Pund Candy, Trimmings til Juletræet og nogle Bøger. C. G. Molden 5 Slips. Mr. Holm 1 Hane. Mrs. Ned. L. Larson, 2 Høns. 1 Bordduk. Madys og Esther Homstad, Centralia, Wash., 2 Duffer. Mrs. C. S. Boutell, Los Angeles, Cal., 14 Lommeørklæder. C. D. Johnson, Rent, Wash., 3 Underbæster, 3 Understjort, 6 Kjøler, 2 Natkjøler. Mrs. L. Hansen, Sioux Falls, S. D., 1 Coat, 1 Sweater, 17 Slips, 4 Lommeørklæder, 1 Natkjøle, 3 Bæster. Johnson and Son, Parkland, Wash., 1 Pakke Candy. R. V. Norving, Fullerton, Cal., 50 Pund Balsodder. Peoples Store, Tacoma, 1 Blanket. W. L. Davis, 1 Blanket. Muohlenbrouch, Tacoma, 1 Pakke Candy. Wiegels Candy Co., Tacoma, 2 Pakker Candy. Miss J. Enestvedt, Santa Barbara, Cal., 2 Sæt Undertøj. Ved Sellen Solem, Kenneth, Minn., 15 Kjøler, 8 Gutterbentler, 4 Smaa-gutterklær, 10 Forklæder, 8 Yards "outing flannel", 4 1/2 Yards "Gingham", 1 1/2 Yards Kjøletøj, 1 Understjort, 6 Gutterbluser. Offer optaget ved Juletræfesten i Stanwood, Wash., Pastor Christensen's Skole, \$20.42. Arthur Colton, Parkland, Wash., 2 Høns. Madhes Bros., Tacoma, Wash., 1 Kasse Vegetar. Hoyt Bakery Company, Tacoma, 50 Dussin Doughnuts. Dr. W. L. Christensen, Ballard, Wash., \$10.00. Hjertelig Tak. Sona A. Gundersen.

Til Akademiet.

Indsamlet ved Marie Tollem, Lawrence, Wash.

Fra Lawrence: Gertrude Howen \$1.00. Sigurd Howen \$1.00. Selma Karstol \$1.00. Oscar Hansen, Goshen, \$1.00. Sigrid Vorze \$2.00. C. S. Hoff \$1.00. Mrs. C. S. Hoff \$1.00. Hannah Mowien \$1.00. Nels Tollum \$1.00. Marie Tollum \$1.00. Christian Larsen \$1.00. Anton Tollum \$1.00. C. J. Sørensen \$1.00. S. J. Howen \$1.00. Carl W. Sørensen \$1.00. Mathilda Leckvold \$1.00. Christ Tollum jr. \$1.00. Mrs. Christ Tollum jr. \$1.00. Anne Tollum \$1.00. Mrs. Chas. Hammer Sumas, Wash., \$1.00. Sylvanus Johnson, Deming, Box 11, \$1.00. Mrs. A. W. Petersen Goshen, 0.50.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK
of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
4 Procents aarlig Rente
Ligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chlberg, Pres.; W. H. Pringle, V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamson, Directors.

Clara Johnson, Lawrence, 0.50. Mrs. Collins, Lawrence, 0.50. Willie Williams, Lawrence 0.50. Cora Hoff, Eploata, Wash., \$1.00. Tilsammen \$25.00.

Indsamlet ved D. J. Finley, Everett, Wash.

Mrs. Kanikkebra, Rt. 2, Everett, \$3.00. J. S. Lund, Rt. 2, Everett, \$1.00. W. W. Josefson, Rt. 2, Everett, \$1.00. John Rude, Rt. 1, Snohomish, \$1.00. Carl Sæther, Rt. 1, Snohomish, \$1.00. S. P. Mvick, Rt. 2, Everett, \$1.00. L. S. Gil, Rt. 2, Everett, \$1.00. A. C. Berg, Rt. 2, Everett, \$1.00. T. O. Piau, Rt. 2, Everett, \$1.00. D. J. Finley, Rt. 2, Everett, \$1.00.

Fra Pastor L. A. Brevig \$10.00. Miss Lonie Wiggeren \$10.00. Prof. A. Mikkelsen \$10.00.

Indsamlet ved Theo. Gulhaugen \$152.50.

J. Kayier
Kasserer.

Da en Hofmand under Prædiken vilde indlede en Sagnetale med Kong Karl af England, sagde denne: "Giv mig ikke i at høre Gud, naar han vil tale med mig, for at han ogsaa kan høre mig, naar jeg taler med ham."

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmerket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

"Fully accredited by the University of Washington."

En billig Skole. Udmerkede Bygninger. Sund Beliggenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.

Johnson & Son
Parkland, Wash.
Groceries - Hay
Feed
and Hardware
Tel. Madison 173-J 5.

Dr. J. L. Rynning

Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene Ifølge Aftale
Tel. Main 7683, Madison 1003
Tacoma, Wash.

DRS. DOERRER & BLODSETT
DENTISTS

1150 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash

Dr. Hyslin

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 490
Residence 924 No. 1 St. Main 500
House calls made preferably out-
side of office hours.

Dr. C. Quevlie

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392—A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.
• Phone Main 6305
Tacoma Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Setvåg

DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314 1103 Tacoma Ave

from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

En Mand beflogede sig for sin
Frejt, at Kirken laa en halv Mil
borte fra hans Hjem, og at han sa-
ledes havde altfor lang Kirkevei; næ-
sten alle boede nærmere og havde det
beføemmere end han. Men Presten
svarede ham: „Vær ikke misfornøi-
et med det. Paa denne Maade har
I jo hver Søndag den prægtigste
Anledning til at holde en Prædiken
paa en halv Mil; thi for alle Joff
hvis Gude I gaar forbi, prædiker I
ved Gders Kirkegang, at Guds Ord
er en kostelig Stat.“

„Jeg gaar aldrig i Kirke.“

„Jeg gaar aldrig i Kirke“, jagde
en Skibmand til en Prest. „Jeg
tilbringer altid Søndagen med at
gjøre op mine Regnskaber.“

Presten svarede: „De vil komme
til at finde, at Dominens Dag ogsaa
skal blive tilbragt paa samme Maade.“

„Gusandagt virker forsonlig.“

Naar en Familie flittig samles til
da vilde ikke Bitterhed og Uenighed
Læsning af Guds Ord i sit Hjem.
kunne trives i Huset. En Mand har
fortalt følgende som eksempel paa
dette:

Han var engang Gæst hos en Fa-
milie. Om Aftenen lagde han mærke
til, at to Nættene, som boede i Huset,
var bleve uenige om et eller andet
og komne i en heftig Strid. Den
øvrigte Del af Aftenen talte de ikke
et Ord til hverandre. Men da Gus-
bonden i Huset tog sin Bibel for at
læse af den, saa han, at de to Nættene
mødte hinganden paa halvveien og
rask trakkede hverandres Hænder
som Tegne paa, at Striden var glemt
og tilgivet. De kunde ikke samles
med Familien til Bøn og Læsning
af den hellige Skrift, før Uenigheden
var udsjænet. Da dette var gjort,
satte de sig rolig hen og hørte med
lynlig Andagt paa, hvad der blev
læst.

En Jæger mødte engang Apo-
stelen Johannes, som holdt en tam
høne i sine Hænder og Klappede og
fiarkegnede den. Jægeren forund-
rede sig over, at en saa hellig Mand
kunde finde Vohag deri.

„Hvad er det du har i Haanden?“
spurgte Johannes.

„En Bue“, svarede den anden.

„Men hvorfor er den ikke spændt?“

„Nordt Strengen vil slappes, hvis
jeg altid havde den spændt.“

„Nu, saa lad det ikke forundre
dig, at jeg lader min Mand hvile
mogle Lieblikke for at styrke den til
fortsat Arbejde i min Herres Tjen-
ste.“ jagde Apostelen.

Befæst mine Trin i dit Ord og lad
ingen Nret herise over mig.

(Salme 119, 133).

Paa Island traadte en Rejsende
ind i et lidet, affidesliggende Hus.
Det var Søndagsmorgenen, og en
Del af Beboerne var gaaet til Kir-
ken, medens de øvrige beredte sig til
at forrette sin huslige Andagt. De
sang en Salme, hvorefter en af dem
forelæste en Prædiken. En blind
Olding paa 85 Aar laa i Sengen,
som han ikke mere kunde forlade;
men hans Sjæls Pine var jevende,
og han nød, hvad Guds Ord forkund-
te, og hellig Glæde straaled fra
af hans blede Ansigt.

Den fremmede Gæst grebes af
Hjertelig Andagt og lærte først nu,
at Søndagen er given Guds Børn,
si de kan anvende den til Opbyggel-
se i Herrens Dyrkt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester og Møder i Vor
Frelses Kirke, Syd 3 og 17de Ga-
de, D. J. Ordal, Prest. Salmesse
paa Engelsk Kl. 11 og Aftensang
Kl. 7:30 paa Norsk.

Concordia møder Søndag Kl. 5.
Den byder et udmerket Program og
alle er indbudt.

Altag ei nogen falsk, men ei hel-
ler nogen usødvendig Ed. Luther
siger:

„Eden skal man bruge som et
Sværd; man drager det ikke til en-
hver Tid. Man spøger ei dermed li-
tesomt Barnet med Kniven; men man
bruger det paa Øvrighedens Besø-
ling for at beskytte sig selv mod
Overfald og sin Næste i paafømmen-
de nød.“

Naar du hører dyre eder
Løgnen hen til Døren træder.

En Slagter, som vilde købe
Kvæg af en Bonde, hvor høit og dyrt
paa, at han ikke kunde give den af
Bonden forlangte Pris. Men tilsidst,
da han saa, at hans Sværgen var
forgjæves, vilde han alligevel give,
hvad Bonden forlangte, og vilde af-
slutte Handelen.

„Nei, heraf bliver der intet.“
jagde Bonden; „du har svoret, hvor
det var usødvendigt. — det var den
første Synd; men at du nu ogsaa vil
begaa en Synd til og brøde din Ed,
det vil i det mindste ikke jeg hjælpe
dig til.“

P. Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

Godt Udvalg af Bibler, Psalme-
bøger og kristlige Bøger haves
paa Lager til billige Priser. Post-
ordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.

1114 Pacific Ave. Tacoma

Berglund Bros.

Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Bryn med Pø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

Gjennem Storm og Strøm.

En Fortælling bygget paa Kjends-
gjerninger).

„Hallo!“ Doktor Wilson snakkede
i Telefonen.

„Komme hvorhen?“ jagde han
jenere.

„Hvem siger du er syg? Mr.
Brigsby? Na, Ja — vel — e ja —
— Jeg kommer saa snart som
muligt.“

Doktor Wilson vendte sig fra Te-
lefonen med en vred Mine.

„Hvem var det, John?“ spurgte
hans Hustru, da hun mærkede hans
sure Blif.

„Mr. Brigsby paa andre Siden
af Fork River er farlig syg igjen
med Hjertefeil. Tror du jeg burde
gaa?“

„Hvorfor ikke?“ spurgte Mrs.
Wilson. „Stormen er over, tror jeg,
og Veien er god paa denne Tid af
Aaret.“

„Ja“, sagde Doktoren, men
Brigsby er ifaldig mig over 100
Dollars og jeg har ikke faaet en Cent
af dem. Desuden er „Forken“ saa
høi nu efter Regnet, at det er fare
for at Froen gaar.“

„Na, jeg haaber det ikke er fare
for det.“ svarede Hustruen, „du kan
sikkert svare hans Liv og om han al-
drig betaler dig, er det en stor Gjer-
ning. Tror du ikke, det er bedst du
prøver?“

"Ja, kanskje jeg turde." svarede Doktoren, som vist disputerede bare for at høre sig selv snakke; thi han vidste selv vel, at han gik til slut alligevel.

"Men jeg er ræd det bliver en farlig Tur. Stormen er endnu ikke over, og derjom det begynder at regne igjen, vil det gaa haardt med mig. -- Men jeg gaar. Jeg er den eneste Doktor de kan faa og som du siger, kan jeg kanskje spare hans Liv."

Doktoren traf paa sig Regntroise og Gaandsker og gif ud for at sadle Hesten. Det gjorde han snart og kom ind igjen om nogle Minutter efter sin Medicinordte. Han bød sin Kvitra et hastigt "good bye" og svang sig i Sadelen og afsted bar det til Grigsbys Hjem tre Mil paa andre Siden af Elven.

De første Mil hjemmefra gif det godt; thi Veien laa høit og Vandet langt af saa snart det faldt. Men da han kom til et Stykke løs Bei, lod han Hesten sætte sin egen Gang. Da han var kommet et Par Mil begyndte det at regne igjen.

Dr. Wilson saa paa Skyerne og sagde til sig selv:

"Jeg har sandelig noget ivente nu. Der er Storm i de Skyerne, ellers er jeg ingen Spaamand."

Som han talte skyndte han Hesten fremover. Han havde ingen Tanke paa at vende om; thi han var ikke en Mand, som lagde Sønderne paa Plogen og saa sig tilbage. Han havde taget ud, han traængtes, det vidste han, og Doktor Wilson reiste, hvor han traængtes, tiltrods for alle Vanskeligheder.

Just da han kom ind i "Jorf" Skoven mødte han en anden Mand paa Hesteryg.

"Dr. Doktor," raabte han, idet Doktor Wilson traf i Tømmen for at slippe forbi, "det er bedst De ikke prøver paa at komme over "Jorf".

"Hvorfor ikke?" Doktoren holdt Hesten an for at høre Svaret.

"Vandet staar høit over Banterne og Broen var ganske usikker, da jeg kom over en Time siden. Det regner forfærdelig idagmorges, og det ser ud som om vi har mere ivente. Broen er vel reist sin Bei nu, spaaer jeg. Na ja, det er nu det samme, det er bare en Hillebro alligevel. De skal vel til Grigsby, kan jeg tænke mig."

"Ja," svarede Doktoren, "de telefonerede til mig, at han var i en farlig Tilstand, og at jeg maatte komme i Høst."

"Ja, men De maa da ikke bøde Deres Liv for den Skarven," sagde den andre. "Han er ikke værd noget alligevel, og neimen om jeg vilde friste Broen for Presidenten af De Forenede Stater. Nei, om jeg

ville. Det er bedre at De gaar tilbage med mig og lader ham greie sig, saa godt han kan. Stormen er her om et Minut og den kommer til at holde en farlig Moro i Skoven."

"Nei," svarede Doktoren, "jeg lovede, at jeg skulde komme og maa gaa. Farvel!"

"Af alle Narrestreger jeg nogen- sinde har hørt om, er dette den værste. Den Syren Grigsby er ikke værdt Krudtet det vilde tage at jende ham iveret, og alligevel bøver han sit Liv for ham. Det er meget gjort af Doktoren. Sandelig er det ikke det, ja. Han er en Gentleman og en Kristen, men var det mig, neimen om jeg gjorde det."

Doktoren vidste Stormen var nær og red saa fort han kunde. Han var hange for at være i Skoven i Stormen; han fik komme over Broen før den strog med, og han vidste, at Grigsby traængte ham ja mest muligt.

Han var kommet bare et Stykke gjennem Skoven, da der skar en blændende Lynstraale gjennem Luften, efterfulgt af et forfærdeligt Tordenbrag, og Regnet skede ned, som om der var et Skybrud. Han havde været foruden Regntroise, vilde han have blevet gjennevaaet. Han drog Troien tættere om sig og skyndte paa Hesten.

Der blev nu et vildt Kapsløb med Stormen. Hesten syntes at forstaa sin Herres Vagtskifte og galloperede saa fort som den glatte Bei kunde tillade. Før Doktoren kom saa nær at han kunde se Broen, tiltog Stormen med et traængelig Rojeri. Lynstraalerne for som quistrende Ud- slanger gjennem Luften. Vinden hylede i Trætopperne, Skyerne hang lave og mørke over Skoven, saa det blev ganske mørkt, og den uafsladlige Torden, med det forfærdelige sterke Regn, gjorde det næsten umuligt at komme frem.

Turen blev endnu mere ubehagelig paa Grund af den fæle Snagen og Pragen rundt om ham i Skoven, naar store, sterke Træer blev revet op med Roden, og store Grene blev revet af og kastet i Veien, haade foran og bag ham. Dog drev Doktoren Hesten stadig fremover. Med Undtagelse af Broen, vidste han, at Veien tilbage var ligesaa vanskelig, som at komme fremover. Alle Tilfælde vilde han fortsætte.

Nu kunde han straks se Broen. Det var en lang, lav Træbro, bygget af uvante Mænd, over den smale dybe og fossende Hjeldstrøm. Der var ingen Propiller, og hele Tongden laa paa enderne, der hvilede paa ulfke Profar. Den var god nok i tørt Veir, men naar Regnet eller smeltende Sne opløste Jordhunden

under Stenene paa Brofarene, var det farlig at driste sig udpaa den.

Da nu Doktor Wilson kom til Broen, holdt han Hesten et Minut og studerede paa, om han turde vove sig ud paa Broen.

"Jorf" havde reist sig saa meget, at Vandet fossede over Broen og stundom vaskedes Vandet helt op paa Planterne.

Tilslut bestemte han sig for at prøve den, tilfros for Hælen. Høst vilde Hesten ikke gaa ud paa Broen, men da Doktoren snakkede til den og opmuntrede den, tog den et uvilligt Skridt ud paa Broen og gif saa fort som Doktoren kunde saa den til at gaa mod den anden Side af Strømmen. Broen knagede og hulkede for hvert Skridt Hesten tog, men Doktoren drev den fremover. Da han kom ud paa Midten begyndte den til at hulle og skjæve mere og mere.

Et var sikkert, han maatte komme over Broen saa fort som muligt. Den kunde maasse hange flere Uger endnu, ja maasse Nar, men den kunde gaa hvilkethjeshj Dieblif under Tryk af den rasende Strøm.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Baalson, H. E., Sitka, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306
- Blakkas, L., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.
- Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.
- Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
- Borup, P., Jor. & Pratt St., Eureka, California.
- Brevig, T., Teller, Alaska.
- Brelvik, G. J., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.
- Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Iagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash. Phone Proctor 2133.
- Jarstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-1-3.
- Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
- Helleksen, O. C., 810 No 2nd St. No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 428 E. 10th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 1st. Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 1st. St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., Port Madison, Wn.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. F., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Andrew Leknes, Kasserer for Indremestonen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
- 1445 Moore St., Bellingham, Wn.
- Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.
- Gunderson, Miss Sina, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Forarget over Hestens jense Gang løstede Doktoren Lønnen og slog til den. Den sprat frem, men det var for jent. I det samme kom en lyk Lønnenstok forende henimod Broen og svang den helt løs fra Banken, som Doktoren vilde naa.

Den svang rundt til midt i Strømmen og da bragede den anden Side løs ogsaa. Det tog Doktoren et Øieblik at hoppe af Hesten og holde den ved Hovedet for at berolige den. Hest og Doktor var nu som paa en Flaade. Den var ustodig og usikker — kunde gaa istykker i et Øieblik, og dog en mædlerlig Nedning fra den rasende Strøm. Doktoren maatte holde den forskræmte Hest stille, ellers vilde den opspætte Flaaden.

Under sin Mesters strenge Haand stod Hesten ganske stille og Doktoren studerede nu paa, hvorledes han kunde komme iland. Denne Flaade var usikker, og han frygtede for Følgerne skulde den gaa istykker. En Mestervommer havde liden Udjagt til at flare sig i en saadan en rasende Strøm.

Han kunde intet andet gjøre, end at vente og haabe paa Hjælp. Ulykkeligvis var Broen bygget, hvor Strømmen var smal, og den var videre nedover, saa hans Flaade var ikke netop i Fare og at gaa istykker mod Bankerne. Det gik bra en Stund, men pludselig slog Flaaden an mod en Sten, som stak op af Vandet og Doktoren maatte klynge sig til Hesten for ikke at kastes af Broen, da den svang rundt. Med en Skurren og en Vragen revs Broen løs, og Dr. Wilson saa med ikke liden Engstelse, at 6 eller 8 Planter var revet af den ene Side. Om en kort Stund stødte Broen igjen paa noget midt i Strømmen, saa haardt, at baade Doktoren og Hesten slyngedes voldsomt til den ene Side, men de kravlede sig tilbage midt paa Flaaden, men var ikke mere kommet der, før den anden Side stødte paa noget og Broen blev nu staaende fast. Dr. Wilson saa sig om for at se, hvad som holdt den. Til sin Glæde saa han, at Broen havde fastet sig ganske stødt mellem to Træstammer og saa længe Strømmen var saa sterk, vilde den staa der. Spørgsmaalet var dog, hvorledes kunde han komme tilhids. Dr. Wilson vidste, at de havde reist mindst en halv Mil nedover Strømmen. I saa Tilfælde var de nær et Havnhus, som han husede skulde være i Nærheden. Han kunde ikke se det, men tænkte, at han maatte være nær nok til at kunne høres, og begyndte at raabe saa højt han kunde. Regnet var nu over, og han vidste, at hans Røst høretes langt. Da han raabte første Gang,

blev Hesten bange, men den var saa lydlig, at den stod ganske stille, da Doktoren havde talt til den.

Doktoren havde nu kroget saa længe, at han var aldeles maalløs. Da hørte han et Raab ved Bredden et Stykke tilbage. Han saa sig om, og så se to Mænd springende saa fort de kunde med et Laug i Hænderne. Marjagen hvorfor de sprang saa fort nedover Strømmen, var, at fortære end de, kom en anden løs Bro. Endnu var den et Stykke borte. Den kom fort og et Sammenstød var uundgaaeligt. Mændene skyndte sig for at komme til Hjælp, før Broen naaede ham. Da kunde de kaste ham Lauget, og Hesten fik greie sig selv.

Dr. Wilson saa, at Mændene umulig kunde naa ham itide. Han fik prøve Lykken i Vandet. Han trak af sig Regntroien. Skoerne og Gatter og hoppede saa langt ud i Strømmen som muligt. Med det samme hørtes Broens Sammenstød. Saa grebes han af den sterke Strøm og rullede rundt og rundt, som om han var en Korf.

Da Dr. Wilson aabnede Øinene igjen besandt han sig under streng Behandling. De to Mænd havde faaet ham iland og rullede ham rundt paa Stranden, bankende og rystende ham, som om han var en Sæl. Han talte til dem i en svag Tone, at de maatte lade ham faa lidt Ro. Han sølte sig mat og saar over hele Legemet. Mændene standsede sin Gmiden da de saa han kom sig og en af dem reiste ham op.

"Det var paa bare Nippet denne Gang, Kar," sagde den ene. "Havde vi ikke faaet fat paa dig, da vi gjorde saa var du død nu."

"Ja," sagde Wilson, og saa at den ene var dryppende vaad.

"Hvorledes fik De fat i mig?"
"Let gjort," sagde Manden. "Du standsede i de Træerne der, og alt jeg havde at gjøre var at vove ud efter dig. Hesten svømmede tilhids et Stykke ovenfor her."

"Hesten?" spurgte Doktoren. — "Havde den Sadelstæffen paa?"

"Ja," sagde Manden. "Er Du Doktor kanst?"

"Ja, det er jeg. Bring Hesten hid saa er De frisk," sagde Doktoren.

Manden kom straks med Hesten, og da Doktoren havde taget en styrkende Drik af sin Medicinæske, sølte han straks bedre.

"Sag naa videre," sagde han. "Vil I være saa mild at hjælpe mig paa Hesten?"

Begge Mænd prøvede paa at overbevise ham om, at han endnu ikke var sterk nok, men til ingen Nytte.

"Nu, sagde Doktoren. — "Jeg kan ikke rejse med eder hjem, thi jeg er paa Vej til en syg Mand, men jeg

vil, at I skal love at spise Middag med os i mit Hjem imorgen. Vil I love?"

Efter at de havde lovet at komme og han havde inderlig takket dem for deres Hjælp, red Doktoren videre.

Han kom itide til at redde Grigsby's Liv. En Time senere og det vilde have været forsent.

Efterat han havde faaet rette Mediciner blev Grigsby bedre og Dr. Wilson gik ind i et Siderum og der faldt han paa Knie og takkede Gud inderlig for at han havde sparet hans Liv og at han lod ham komme itide til at være et Middel til at spare Grigsby's Liv. I sin Vn glømte han heller ikke at takke Gud, at han ikke lod ham høre paa sin egen Tilhelighed, da han tænkte at negte den syge Mand sin Tjeneste.

Men vor Fortælling er ikke endt. Dr. Wilson kom hjem netop til Middag den næste Dag og fandt begge de Mænd ventende paa ham, som havde reddet hans Liv.

Ved Vordet spurgte Dr. Wilson,

om der ikke kunde være noget han kunde gjøre for dem for at vise sin Taknemmelighed.

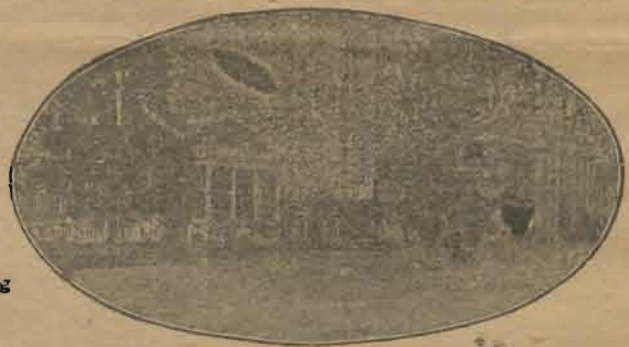
"Ja," sagde en af dem. "Det er netop Marjagen vi er kommen her. Vi liker ikke at spørge om Hjælp, men vi er nødt til. Vi er Brødre og al vor Grøde er oversvømmet. Vi har intet at leve af naa, Vinteren kommer, og har intet at købe for. Vi har leiet Pladsen, hvor vi bor, men har intet at betale Leien med. Alt er oversvømmet af Vand. Det gjør os ondt at nævne dette, men Nøden tvinger os. Kan De paa nogen Maade hjælpe os, gjør De en stor Velgjerning."

Da Doktoren var nok saa velstaaende og havde gode Forbindelser, og da han sølte, at han skyldte dem sit Liv, var det ham en Glæde og Træng at yde dem Hjælp.

Saaledes blev ogsaa de gjort lykkelige, fordi en Mand, tiltrods Vanstikigheder og Farer, gjorde sin Pligt.

(For G. og II.)

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

Gym.
Building

Main
Building

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt anerkjendt af University of Washington. Skolen havde sidste aar 212 elever.

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normal-skole og forretningsfag, musik, husholdningslære, byggekunst. Extrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intrædelsesexamen kræves. Kom naarsomhelst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uger, \$95; 9 uger, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit.

Adresse:

N. J. HONG, Principal,

Parkland, Wash.